

Nhà thánh nhân chả có Đau mà không Khả, phàm phu nhiu khi Thông nhung chả a chả c đã Minh, Giỏi i nhung chả a chả c đã Thoát, Tình không hồn là đi vui Yêu, tôi còn muôn nói là Sung chả a chả c đã Sống, nhung thôi !



Một anh Phết tớ sau mệt tai nòn dập nát thân thõ đã đùi c ghép lõi chiếc chân mồi lõi di hài cõa mệt ngõi hiền xác.

Không bỗn tàn tớ t, anh mõng lõi m, nhung đêm đêm nhìn lõi cái chân ngoi lai kia, anh cõ rùng mình và nghĩ đùn ngõi nõm đùi mõ.

Một ngày, nhém chêu không thêu, anh chõy lên chùa thăm sõ phõ là mệt thiền sõ và kõ lõi nõi sõ cõa mình.

Võ hoà thõiing nhìn anh rõi mõm cõi:

- Con thõy sõ cái chân đó vì cho rõng nó không phõi là cõa con, nhung thõ hõi, cái-chân-xõa-giõ-theo-con-tõ-bé có đúng là cõa con không ?

Truyõn kõ rõng anh Phết tõ tõ đó ngõ ngon, hõt sõ.

Và tôi tõ lúc biõt đõõc câu chuyõn này cũng thõy mình ít nhiu an lõi hõn xõa.

Tôi đã hiu chõ Cõ A mõt cách chu đáo hõn, thõm thía hõn.

Rõi cũng tõ đó, tôi nghiõm ra mõt đõõu rõng õ đõõi nhiu lúc chõ mõt chõ thôi cũng là mõt trõi suy tõ.

Chiõu nay, mõt ngõõi Phết tõ gõi tôi cái link đõ đõc bài viõt cõa mõt ngõõi trõ chõng biõt trong hay ngoài nõõc.

Hõ nói thích bài đó, khen hay và giõi thiõu cho tôi. Tõa đõ bài viõt đó là Tình Lõ. Thiõt lõ, đõc hõt bài, nhung tôi không hiu gì hõt. Lòng tôi đã bõ cái tõa đõ Tình Lõ kia níu kéo ngay tõ phút đõõu. Nói chính xác, tôi đã băng hoàng, ngõn ngõ chõ vì mõt chõ Lõ kia thôi. Nào phõi chõ có tình mõi lõ.

Có gì trên đõõi này lõi không bõ lõ chõ.

Nhìn quanh ta, rõi thì cõi thõ giõi, hình nhung chõng gì là trõn võn hõt.

Này nhé, có ai trên đồi này dám nhặt đồi mình là viên mãn đâu.  
Cỏ mệt quercus gia cũng thế.

Nhiều kỉ giàu mà không sang, bối hếch phú mà không quý.  
Tín bắc rồng rắn mà kiêu xài tiễn thì ngayi không vô, đó là giàu mà không sang, phú nhưng chả quý.  
Nhìn xa mệt chút, nỗi c Tàu bây giờ có biệt bao phú, nhưng mệt xã hội nghèo nàn nhân văn sau mấy chục năm Cộng Sản thì khó mà kiêm ra mệt ngayi thử t số phú quý.  
Dám bắc triều Mộc kim mua mệt con chó ngao Tây Tạng vỗ cung phong nhở đong sinh thành, nhưng đồi hếch dám bắc ra mệt phèn trăm số tiễn đó đồi làm t thiền.  
Đáng ngayi là Việt Nam bây giờ cũng có đất nhiều kỉ phú mà không quý nhở thê.  
Tôi muốn gởi đó là mệt trống hòp Lộ: Lộ làng, đồi dang...

### Rồi đón chờ An Lộ c.

Biệt bao ngayi trên đồi này ngó ngon lành vỗ y, nhưng thiết ra hếch đòn c An (yên) mà chắc gì đòn c Lộ c.

Nhà cửa non đồn, thu nhặt ở n đồn, sicc khéo ở n đồn, kỉ c gia đòn cũng ở n đồn, nhưng liều lòng hếch có đòn c vui không.

Tôi tống nói rabi, nhiều khi có chuyen đồi lo toan còn đòn sòng hòn là nhông ngày tháng nhàn c vô vỗ, không đòn không ngayt.

Việt đòn đây tôi chắt nhở đòn mây bài báo online gòn đây nói vỗ làn sóng thêc phom đòn c hếch cõa Trung Quốc và Việt Nam đang đòn c xuôi khêu tò tung thì càng thêm thia ché Lộ này.

Nhiều món trong đó là thê khoái khêu cõa ngayi mình, nhưng ngon mà chêng lành.

Không phai món nào ngon thì cũng lành.

Cũng nhở nhiều ngayi tuy đòn thêng mà cũng đáng số vỗ y.

Hai ché ngon lành tò đó không phai đòn dùng.

Ngay đòn mệt ché rết phai bién nhở Phúc Đòn c cũng khó mà tìm đòn c ché dùng.

Nhiều kỉ đồi nay ché có phúc mà không có đòn.

Ngayi hếch A-Tô -Đàm thêng thích nói chắt ché nên khó chép nhòn đòn u tôi đang viết.

Mệt cách nôm na, tôi hiếu Đòn c đồi là nhông đòn c tánh hàm đòn c nhân cách cõa mình.

Mệt ngayi tiễn tay làm mệt hai chuyen giúp đòn kỉ khác không sánh đòn c mệt ngayi thêng ngày làm gì cũng biết nghĩ vỗ kỉ khác.

Phúc thì ai cũng làm đòn c, nhưng Đòn c thì phai là kỉ có tâm cõ.

Tôi không nhẽ là Lão Tử hay Trang Tử đã có câu nói này:  
Người thi này quyến cao tinh trung độn mày cũng chỉ là hàng quý nhân chả không phai bao giờ  
đó i nhân nhẽ thi trung.

\*

Cứ theo kiểu u chả chả (chiết tự) đó mà nói thì ta có bao điều u thú vui đù mà suy gẫm.  
Nhẽ thánh nhân chả có Đau mà không Khổ, phàm phu nhi u khi Thông nhẽng chả a chả c đã  
Minh, Giãi nhẽng chả a chả c đã Thoát, Tình không hồn là đi vui Yêu, tôi còn muôn nói là Sung  
chả a chả c đã Sung, nhẽng thôi !  
Chả chẽng đó cũng đù mỉ tay mòn búa rì, chả mong ngõi đùi nhẽ đùc bài hõc Chính Danh  
cõa thuy Khõng đù mà sõng tron vñ ngoài đùi, trong đùo. Thõ còn gì hồn đùc nõa. Mong thay  
!